

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 952

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 24 decembrie 2002

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Pagina</u>
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE
558.	— Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind procedurile de diagnostic, metodele de prelevare a probelor și criteriile pentru evaluarea rezultatelor testelor de laborator, pentru confirmarea pestei porcine clasice.....	1—13
578.	— Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor pentru aprobarea Normei sanitare	veterinare privind criteriile de testare a păsărilor pentru tăiere ce provin dintr-o zonă de supraveghere a bolii de Newcastle, în aplicarea art. 5 alin. (3) din Norma sanitară veterinară privind condițiile de sănătate animală care reglementează comerțul României cu statele membre ale Uniunii Europene și importul din țări terțe de carne proaspătă de pasăre, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 391/2002..... 13—15

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR

ORDIN

pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind procedurile de diagnostic, metodele de prelevare a probelor și criteriile pentru evaluarea rezultatelor testelor de laborator, pentru confirmarea pestei porcine clasice

În temeiul prevederilor art. 31 alin. 1 din Legea sanitară veterinară nr. 60/1974, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
în baza Hotărârii Guvernului nr. 362/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,
văzând Referatul de aprobare nr. 161.118 din 13 noiembrie 2002, întocmit de Agenția Națională Sanitară Veterinară,

ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Norma sanitară veterinară privind procedurile de diagnostic, metodele de prelevare a probelor și criteriile pentru evaluarea rezultatelor testelor de laborator, pentru confirmarea pestei porcine clasice,

prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcțiile sanitare veterinare județene și a municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Agenția Națională Sanitară Veterinară va controla modul de ducere la îndeplinire a prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2003.

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Ilie Sârbu

București, 4 decembrie 2002.
Nr. 558.

ANEXĂ

NORMĂ SANITARĂ VETERINARĂ

privind procedurile de diagnostic, metodele de prelevare a probelor și criteriile pentru evaluarea rezultatelor testelor de laborator, pentru confirmarea pestei porcine clasice

Art. 1. — (1) Autoritatea veterinară centrală a României trebuie să se asigure că pesta porcină clasică este confirmată, conform procedurilor de diagnostic, metodelor de prelevare a probelor și criteriilor pentru evaluarea rezultatelor testelor de laborator stabilite în Manualul de diagnostic al pestei porcine clasice, prevăzut în anexa la prezenta normă sanitară veterinară, pe baza:

- a) detectării semnelor clinice de boală și a leziunilor post-mortem;
- b) detectării virusului, antigenului sau genomului său în probe de țesuturi, organe, sânge sau secreții;
- c) demonstrării răspunsului cu anticorpi specifici în probe de sânge.

(2) Laboratoarele naționale de diagnostic la care se face referire la lit. A din anexa nr. 3 la Norma sanitară veterinară privind măsurile de control al pestei porcine clasice pot face modificări ale testelor de laborator la care se face referire în Manualul de diagnostic al pestei porcine clasice,

prevăzut în anexa la prezenta normă sanitară veterinară, sau pot folosi alte teste, cu condiția să fie demonstrată o sensibilitate și o specificitate egală cu cele menționate de norme. Sensibilitatea și specificitatea acestor teste modificate sau diferite trebuie să fie evaluate în cadrul testelor comparative organizate periodic de Laboratorul Comunitar de Referință pentru Pesta Porcină Clasică.

Art. 2. — (1) Autoritatea veterinară centrală a României poate adopta acte normative sau prevederi administrative suplimentare necesare pentru a asigura aplicarea și respectarea prevederilor prezentei norme sanitare veterinare.

(2) Autoritatea veterinară centrală a României va lua măsurile necesare și va sancționa, potrivit legii, orice încălcare a prevederilor prezentei norme sanitare veterinare.

(3) Atunci când autoritatea veterinară centrală a României adoptă cele menționate în prezenta normă sanitară veterinară, trebuie să facă o referire expresă la prezenta normă sanitară veterinară.

ANEXĂ

la norma sanitară veterinară

MANUAL

de diagnostic al pestei porcine clasice

CAPITOLUL I

Introducere, obiective și definiții

1. Pentru a se asigura proceduri uniforme privind diagnosticul pestei porcine clasice, prezentul manual cuprinde:

a) îndrumări și cerințe minime pentru proceduri de diagnostic, metode de prelevare a probelor și criterii pentru evaluarea rezultatelor examinărilor post-mortem și a testelor de laborator, pentru diagnosticul corespunzător al pestei porcine clasice¹⁾;

b) cerințe minime de biosecuritate și standarde de calitate, care trebuie respectate de laboratoarele de diagnostic pentru pesta porcină clasică și în cazul transportului probelor;

c) testele de laborator care urmează să fie folosite pentru diagnosticul pestei porcine clasice și tehnicile de laborator folosite pentru tipizarea genetică a culturilor de virus al pestei porcine clasice.

2. Informațiile cuprinse în prezentul manual sunt destinate în special autorităților responsabile cu controlul pestei porcine clasice, accentul fiind pus pe aplicațiile testelor și pe evaluarea rezultatelor acestora, și nu pe tehnici de laborator detaliate.

3. În sensul prezentului manual, în plus față de definițiile prevăzute în art. 2 din Norma sanitară veterinară privind măsurile de control al pestei porcine clasice, se înțelege prin:

a) *exploatație suspectă* — orice exploatație de porci care conține unul sau mai mulți porci suspecti de a fi infectați cu virusul pestei porcine clasice sau o exploatație de contact, astfel cum este definită în art. 2 lit. v) din norma sanitară veterinară privind măsurile de control al pestei porcine clasice;

b) *reactant unic* — orice porc care prezintă un rezultat pozitiv la teste serologice pentru pesta porcină clasică, dar care nu a avut nici un contact cu virusul pestei porcine clasice și de la care nu există nici un indiciu de răspândire a bolii la porcii de contact²⁾.

c) *subunitate epidemiologică* sau *subunitate* — clădirea, spațiul sau terenul apropiat, în care sunt ținute grupuri de porci dintr-o exploatație, astfel încât aceștia au contact direct sau indirect unul cu celălalt, dar sunt separați de ceilalți porci ținuți în aceeași exploatație;

d) *porci în contact* — porcii care trăiesc într-o exploatație în contact direct cu unul sau mai mulți porci suspecti de a fi infectați cu virusul pestei porcine clasice în ultimele 21 de zile.

¹⁾ Când se stabilește numărul de probe ce trebuie prelevate pentru testarea de laborator, sensibilitatea testelor ce vor fi folosite trebuie, de asemenea, să fie luată în considerare. Numărul de animale ce urmează să fie prelevate va fi mai mare decât cel indicat în manual, dacă sensibilitatea testului ce urmează să fie folosit nu este prea mare.

²⁾ Reactanții unici pot avea titrul anticorpilor neutralizați în jur de limită (ceea ce adesea nu este cazul) până la foarte pozitiv. La retestare reactanții unici pot prezenta un titru constant sau în scădere. În general, doar puțini porci dintr-un lot pot prezenta aceste rezultate.

CAPITOLUL II

Descrierea pestei porcine clasice cu accente pe diagnosticul diferențial**A. Introducere**

1. Pesta porcină clasică este cauzată de un virus ARN încapsulat, care aparține genului *Pestivirus* din familia *Flaviviridae*. Acest virus este înrudit cu un pestivirus întâlnit la rumegătoare care cauzează diareea virală bovină (BVDV) și boala de graniță (BDV). Această relație a avut consecințe serioase de diagnostic ca reacții încrucisate apărute ce pot da răspunsuri fals pozitive la testele de laborator.

2. Virusul pestei porcine clasice este relativ stabil în excrețiile umede ale porcilor infectați, în carcasele de porci, în carnea proaspătă de porc și în unele produse din carne de porc. Acest virus este rapid inactivat de detergenți, solvenți lipidici, proteaze și substanțe dezinfectante comune.

3. Principala cale naturală de infecție este cea oronazală, prin contact direct sau indirect cu porcii infectați sau prin consumul de hrană contaminată cu virus în zone cu densitate mare de porci, răspândirea virusului realizându-se cu ușurință între exploatațiile de porci vecine. De asemenea, transmiterea bolii se poate realiza și prin materialul seminal al vierilor infectați.

4. Perioada de incubație pentru animale, individual, este de la o săptămână până la 10 zile, dar în condiții de teren simptomele clinice pot deveni evidente într-o exploatație doar după două până la 4 săptămâni de la introducerea virusului sau chiar mai mult, dacă sunt implicați numai porcii adulți sau tulpini de patogenitate medie.

5. Semnele clinice ale pestei porcine clasice sunt extrem de variabile și aceasta poate fi confundată cu multe alte boli. Severitatea simptomelor depinde în principal de vârsta animalului și de virulența virusului. În general, animalele tinere sunt afectate mai grav decât cele adulte. La porcii adulți evoluția infecției este adesea moderată sau subclinică.

6. Pot fi identificate formele acute, cronice și prenatale de pestă porcină clasică.

B. Forma acută

1. Porcii înțărcați și cei pentru îngrășat prezintă cel mai adesea forma acută de pestă porcină clasică. Semnele inițiale sunt anorexia, letargia, febra, conjunctivita, inflamația limfonodulilor, semne respiratorii și constipație urmată de diaree. Hemoragiile tipice ale pielii sunt, în general, observate pe urechi, coadă, abdomen și pe partea internă a coapselor din timpul celei de-a doua și a treia săptămâni de la infecție și până la moarte. Semnele neurologice sunt frecvent observate, ca de exemplu: mersul titubant, incoordonarea mișcărilor și convulsii. Un semn constant este febra. Aceasta este în general mai mare de 40°C, dar la porcii adulți febra nu depășește 39,5°C.

2. Virusul pestei porcine clasice cauzează leucopenie și imunosupresie, care adesea conduc la infecții respiratorii și enterice secundare. Semnele acestor infecții secundare pot masca sau se pot suprapune semnelor celor mai caracteristice ale pestei porcine clasice și pot induce în eroare fermierul sau medicul veterinar. Moartea apare de obicei în termen de o lună. Revenirea din boală, cu producere de anticorpi, apare cel mai adesea la animalele adulte de reproducție care nu prezintă semne clinice severe. Anticorpii împotriva pestei porcine clasice sunt detectabili la 2-3 săptămâni de la producerea infecției.

3. La examinarea post-mortem modificările patologice vizibile sunt cel mai frecvent observate în limfonoduli și rinichi. Limfonodulii devin inflamați, edemați și hemoragici.

Hemoragiile în rinichi pot varia de la dimensiunea unei peteșii greu vizibile până la hemoragii echimotice. Hemoragiile similare pot fi, de asemenea, observate în vezica urinară, laringe, epiglotă și cord și uneori răspândite pe seroasele abdominale și toracale. Este adesea întâlnită encefalita nonpurulentă. Pot fi observate leziuni datorate infecțiilor secundare ce pot induce în eroare medicul veterinar. Infarctele splenice sunt considerate patognomonice, dar nu sunt întâlnite frecvent.

4. În general forma acută a pestei porcine africane indică o imagine clinică și patologică similară cu cea a pestei porcine clasice. Atunci când sunt prezente hemoragiile ale pielii și ale urechilor, acestea sunt ușor de detectat și conduc la suspiciunea de pestă porcină africană sau pestă porcină clasică. Alte câteva boli cauzează leziuni similare. Pesta porcină clasică acută trebuie să fie, de asemenea, luată în considerare în cazul când este suspectat rujetul, sindromul reproductiv respirator al porcilor, intoxicații cumarinice, purpura hemoragică, sindromul de slăbire multisistemic după înțărcare, dermatita porcină și sindromul nefrotic, infecții cu *Salmonella* ori *Pasteurella* sau orice sindroame enterice ori respiratorii cu febră, care nu răspund la tratament cu un antibiotic.

5. Virusul pestei porcine clasice este eliminat prin salivă, urină și fecale de la apariția semnelor clinice până la moartea animalului. Virusul pestei porcine clasice poate fi, de asemenea, eliminat prin spermă.

C. Forma cronică

1. Forma cronică a bolii apare atunci când porcii nu pot dezvolta un răspuns imun împotriva virusului pestei porcine clasice. Inițial semnele unei infecții cronice sunt similare cu cele ale infecției acute. Apoi sunt prezente semnele nespecifice, de exemplu: febra intermitentă, enterita cronică și cahexia. Lipsesc hemoragiile tipice de la nivelul pielii. Acești porci pot prezenta semne clinice de boală cu 2-3 luni înainte de moarte. Virusul pestei porcine clasice este constant eliminat de la apariția semnelor de boală până la moartea animalului. Anticorpii pot fi detectați temporar în probe de ser sanguin.

2. Modificările patologice sunt mai puțin tipice, nu pot fi observate hemoragiile în organe și pe seroase. La animalele care prezintă diaree cronică leziunile necrotice sunt prezente pe ileon, pe valva ileocecală și rectală.

3. Semnele clinice ale formei cronice sunt aproape nespecifice și multe alte boli trebuie să fie luate în considerare pentru realizarea diagnosticului diferențial. Hipertermia poate să nu fie prezentă la fiecare animal, dar în exploatațiile infectate poate fi detectată cel puțin la câțiva porci.

D. Forma prenatală și inaparentă de boală

1. Virusul pestei porcine clasice poate trece prin placenta animalelor gestante și infectează feteșii, dar la scroafe boala este adesea subclinică. Infectarea scroafelor peste perioada de 90 de zile de gestație poate duce la fătarea de purcei cu viremie persistentă, care pot fi normali clinic la naștere și pot să supraviețuiască câteva luni. După naștere ei pot prezenta o creștere încetinită, slăbire sau ocazional tremurături congenitale. Această fază a infecției se numește „izbucnirea târzie a pestei porcine clasice” sau „forma inaparentă”. Acești purcei pot juca un rol crucial în răspândirea bolii și în menținerea persistenței virusului în cadrul populației, atât timp cât ei elimină constant virus până la moarte.

2. Detectarea pestei porcine clasice poate fi dificilă, în special în exploatațiile de reproducție a porcilor, deoarece evoluția infecției poate fi foarte ușoară și poate fi ușor confundată cu multe alte aspecte patologice. Reducerea

fertilității și avorturile pot fi cauzate atât de virusul pestei porcine clasice, cât și de infecția cu parvovirus, sindromul respirator reproductiv al porcilor, leptospiroză și boala lui Aujeszky. Materialul avortat, provocat de infecția cu virusul pestei porcine clasice, nu poate fi deosebit patologic de avorturile produse de agenții altor boli. În cazul suspectării unei boli infecțioase a tractusului reproductiv, trebuie să fie efectuată imediat o anchetă pentru prezența pestei porcine clasice atunci când exploatarea în cauză poate fi considerată ca risc (de exemplu, datorită localizării exploatarei într-o zonă unde pesta porcină clasică apare la porci sălbatici) și, în orice caz, cu atât mai repede cu cât au fost eliminate mai multe boli infecțioase comune ale tractusului respirator.

CAPITOLUL III

Principalele criterii pentru considerarea unei exploatare ca fiind suspectă de pestă porcină clasică

O exploatare poate fi considerată suspectă pe baza următoarelor criterii:

a) semnele clinice și patologice la porci. Cele mai importante semne clinice ce trebuie luate în considerare sunt:

1. febră cu morbiditate și mortalitate crescută;
2. febră cu sindrom hemoragic;
3. febră cu simptome neurologice;
4. febră cu origine necunoscută la care tratamentul cu antibiotice nu a îmbunătățit starea de sănătate;
5. avorturi și creșterea problemelor de fertilitate în ultimele 3 luni;
6. tremur congenital al purceilor;
7. animale cu boli cronice;
8. întârzierea creșterii la tineret;
9. hemoragii peteșiale și echimotice, în special în limfonoduli, rinichi, splină, vezică și laringe;
10. infarcte sau hematoame, în special în splină;
11. decelarea de butoni — ulceratii în intestinul gros, în special în apropierea joncțiunii ileocecale;

b) semnele epidemiologice. Cele mai importante aspecte epidemiologice ce trebuie luate în considerare sunt:

1. contactul direct sau indirect cu o exploatare de porci dovedită a fi infectată cu virusul pestei porcine clasice;
2. furnizarea porcilor care ulterior au prezentat semne de pestă porcină clasică dintr-o exploatare;
3. însămânțarea scroafelor cu spermă provenită din surse suspecte;
4. existența unui contact direct sau indirect cu porci sălbatici ai unei populații în care a apărut pesta porcină clasică;
5. ținerea în libertate a porcilor într-o regiune în care porcii sălbatici sunt infectați cu virusul pestei porcine clasice;
6. hrănirea porcilor cu resturi culinare și existența suspiciunii că acestea nu au fost tratate astfel încât să fie inactivat virusul pestei porcine clasice;
7. posibilitatea apariției unei expunerii, de exemplu intrarea persoanelor, a transporturilor etc.;

c) aspecte corelate cu rezultatele testelor serologice. Cele mai importante aspecte de laborator ce trebuie luate în considerare sunt:

1. reacție serologică cauzată de o infecție neobservată cu virusul pestei porcine clasice sau de vaccinare¹⁾;

2. reacția încrucișată între anticorpii pestei porcine clasice și alte pestivirusuri²⁾;

3. detectarea porcilor reactanți unici³⁾.

CAPITOLUL IV

Proceduri de verificare și prelevare a probelor

A. Reguli și proceduri pentru examinarea clinică și prelevarea probelor de la porcii din exploatare suspecte

1. Autoritatea veterinară centrală a României se va asigura că sunt efectuate examinări clinice adecvate, prelevări de probe și investigații de laborator în exploatare suspecte pentru a confirma sau a exclude pesta porcină clasică, conform regulilor și procedurilor stabilite la pct. 2–7.

1.1 Indiferent de aplicarea, în exploatarea respectivă, a măsurilor prevăzute în art. 4 alin. (3) din Norma sanitară veterinară privind măsurile de control al pestei porcine clasice, aceste reguli și proceduri trebuie, de asemenea, să se aplice și în cazurile de boală, ori de câte ori pesta porcină clasică este luată în considerare pentru diagnostic diferențial, chiar și atunci când semnele clinice și structura epidemiologică a bolii care este observată la porci sugerează o probabilitate redusă a prezenței pestei porcine clasice.

1.2 În toate celelalte cazuri în care unul sau mai mulți porci sunt suspecti a fi infectați cu virusul pestei porcine clasice trebuie să se aplice, în exploatare suspecte în cauză, măsurile prevăzute în art. 4 alin. (3) din Norma sanitară veterinară privind măsurile de control al pestei porcine clasice.

1.3 În cazul suspiciunii pestei porcine clasice la porci într-un abator sau un mijloc de transport, trebuie să se aplice *mutatis mutandis* regulile și procedurile stabilite la pct. 2–7.

2. Atunci când un medic veterinar oficial vizitează o exploatare suspectă pentru a confirma sau a infirma prezența pestei porcine clasice:

a) trebuie să efectueze o verificare a producției și a înregistrărilor de sănătate, dacă aceste înregistrări sunt disponibile;

b) trebuie să fie efectuată o inspecție în fiecare subunitate, pentru a selecta porcii pentru examinarea clinică. Examinarea clinică trebuie să includă înregistrarea temperaturii corporale și trebuie, în principal, să fie efectuată următoarele categorii sau grupe de porci:

1. porci bolnavi sau anorexici;
2. porci recent refăcuți după boală;
3. porci recent introduși din focare confirmate sau din alte surse suspecte;
4. porci ținuți în subunități recent vizitate de vizitatori externi care au avut recent un contact direct cu porci suspecti sau infectați cu virusul pestei porcine clasice sau pentru care au fost identificate alte contacte de risc cu o potențială sursă de virus al pestei porcine clasice;

5. porci examinați deja și testați serologic pentru pesta porcină clasică, în cazul în care rezultatele acestor teste au infirmat prezența pestei porcine clasice, și porci de contact. Dacă inspecția în exploatare suspecte nu a indicat prezența porcilor sau grupelor de porci la care s-a făcut referire anterior, autoritatea veterinară competentă, fără a aduce atingere altor măsuri care trebuie aplicate în

¹⁾ Dacă porcii au fost vaccinați contra pestei porcine clasice cu un vaccin convențional, aceștia pot fi găsiți pozitivi datorită doar vaccinării sau datorită reacției trecute a animalelor vaccinate.

²⁾ În anumite circumstanțe până la 10% din porcii dintr-un lot pot avea anticorpi împotriva pestivirusurilor rumegătoarelor ce produc diareea cu bovine sau ovine infectate cu virusul BDV ori cu virusul BD sau atunci când porcii au intrat în contact cu materiale contaminate cu pestivirusuri de la rumegătoare.

³⁾ În toate testele serologice curente pentru pesta porcină clasică, o mică proporție din seruri dă rezultate false sau pozitive, fie datorită lipsei de specificitate a titrului, fie datorită serurilor de la porci reactanți unici.

exploatația în cauză conform Normei sanitare veterinare privind măsurile de control al pestei porcine clasice și ținând cont de situația epidemiologică, trebuie:

6. să continue efectuarea examinărilor în exploatația în cauză, conform pct. 3 de mai jos; sau

7. să se asigure că sunt prelevate probe de sânge de la porcii din exploatația în cauză pentru testări de laborator. În acest caz procedura de prelevare de probe menționată la pct. 5 și lit. F pct. 2 trebuie folosită în scopurile orientării; sau

8. să aplice sau să mențină în exploatația în cauză măsurile stabilite la art. 4 alin. (3) din Norma sanitară veterinară privind măsurile de control al pestei porcine clasice, pe parcursul următoarelor investigații; sau

9. să infirme suspiciunea de pestă porcină clasică.

3. Atunci când se face referire la prevederile prezentului punct, examinarea clinică în exploatația în cauză trebuie să fie efectuată la porci selectați la întâmplare din subunitățile pentru care a fost identificat sau suspectat un risc de introducere al virusului pestei porcine clasice. Numărul minim de porci ce urmează să fie examinați trebuie să permită detectarea hipertermiei în aceste subunități, dacă aceasta apare la o prevalență de 10% cu 95% certitudine, iar în cazul:

a) scroafelor de reproducție, numărul minim de scroafe ce urmează să fie examinate trebuie să permită detectarea hipertermiei, dacă aceasta apare la o prevalență de 5% cu 95% certitudine;

b) vierilor din centrele de colectare a spermei, trebuie să fie examinați toți vierii.

4. Dacă într-o exploatație suspectă sunt detectați porci morți sau muribunzi, examinările post-mortem trebuie să fie efectuate la cel puțin 5 porci și în special la porcii:

a) care înainte de moarte au prezentat sau prezintă semne foarte evidente de boală;

b) cu hipertermie;

c) morți recent.

4.1. Dacă la aceste examinări nu s-au evidențiat leziuni pe baza cărora să se suspicioneze pesta porcină clasică, ținând cont de situația epidemiologică, sunt absolut necesare următoarele investigații ulterioare:

a) o examinare clinică, conform pct. 3, și recoltarea probelor de sânge, conform pct. 5, în subunitățile în care au fost porcii morți sau muribunzi; și

b) examinări post-mortem la 3-4 porci de contact.

4.2. Independent de prezența sau absența leziunilor care indică pesta porcină clasică, trebuie să fie recoltate probe din organe sau țesuturi de la porcii care au fost examinați post-mortem, conform prevederilor cap. V lit. B pct. 1, pentru efectuarea testelor virusologice. Aceste probe trebuie să fie colectate, de preferință, de la porcii morți recent.

4.3. Când este efectuată examinarea post-mortem, autoritatea veterinară competentă trebuie să se asigure că:

a) sunt luate măsurile de precauție și de igienă pentru a se preveni răspândirea bolii; și

b) în cazul porcilor muribunzi, aceștia sunt uciși respectându-se prevederile Normei sanitare veterinare privind protecția animalelor în timpul tăierii sau uciderii acestora.

5. Dacă sunt depistate semne clinice sau leziuni suplimentare care pot sugera prezența pestei porcine clasice într-o exploatație suspectă, dar autoritatea veterinară competentă consideră că aceste aspecte nu sunt suficiente pentru a confirma un focar de pestă porcină clasică și că

sunt necesare testări de laborator, trebuie recoltate probe de sânge de la porcii suspecti și de la alți porci din fiecare subunitate în care sunt ținuti porcii suspecti pentru testele de laborator, conform procedurii menționate anterior. Numărul minim de probe ce trebuie prelevate pentru testări serologice trebuie să permită detectarea în subunitatea în cauză a seroprevalenței de 10% cu 95% certitudine, iar în cazul:

a) scroafelor de reproducție, numărul minim de scroafe de la care trebuie să se recolteze probe trebuie să permită detectarea unei prevalențe de 5% cu 95% certitudine¹⁾;

b) unui centru de colectare a spermei, trebuie recoltate probe de la toți vierii.

Numărul probelor ce urmează a fi recoltate pentru testele virusologice va fi conform instrucțiunilor autorității veterinare competente, care va ține cont de varietatea testelor ce pot fi efectuate, de sensibilitatea testelor de laborator ce vor fi folosite și de situația epidemiologică.

6. Dacă suspiciunea pestei porcine clasice într-o exploatație este legată de rezultatele testelor serologice anterioare, în plus față de probele de sânge ce urmează să fie recoltate de la porcii la care se face referire la pct. 2 lit. b) pct. 5, trebuie să se aplice următoarele proceduri:

a) dacă porcii seropozitivi sunt scroafe gestante, unele dintre ele, de preferință nu mai puțin de 3, vor fi eutanasiate și supuse unei examinări post-mortem. Înainte de eutanasiere trebuie recoltate probe de sânge pentru testele serologice ulterioare. Fetușii trebuie supuși examinării pentru detectarea virusului pestei porcine clasice, a antigenului sau a genomului acestui virus, conform cap. VI, pentru a detecta infecția intrauterină;

b) dacă porcii seropozitivi sunt scroafe cu purcei sugari, trebuie recoltate probe de sânge de la toți purceii și acestea trebuie să fie supuse examinării pentru virusul pestei porcine clasice, a antigenului sau a genomului viral, la care se face referire în cap. VI. Probele de sânge trebuie, de asemenea, să fie prelevate de la aceste scroafe pentru testele serologice ulterioare.

7. Dacă după examinarea efectuată într-o exploatație suspectă nu au fost detectate semne clinice sau leziuni caracteristice pestei porcine clasice, dar sunt solicitate de către autoritatea veterinară competentă teste de laborator suplimentare pentru a infirma prezența pestei porcine clasice, în scop de orientare trebuie să fie utilizate procedurile de prelevare de probe menționate la lit. C pct. 5.

B. Proceduri de prelevare a probelor într-o exploatație în care sunt porci omorâți în urma confirmării bolii

1. Pentru a putea fi stabilite maniera introducerii virusului pestei porcine clasice într-o exploatație infectată și perioada de timp scursă de la introducerea acestuia, atunci când porcii sunt omorâți în exploatație ca urmare a confirmării unui focar de pestă porcină clasică, conform art. 5 alin. (1) din Norma sanitară veterinară privind măsurile de control al pestei porcine clasice, trebuie să fie prelevate randomizat probe de sânge de la acești porci, când aceștia sunt uciși în vederea efectuării testelor de laborator.

2. Numărul minim de porci de la care urmează a fi prelevate probe de sânge trebuie să permită detectarea unei seroprevalențe de 10% cu o certitudine de 95% la porcii din fiecare subunitate a exploatației. Probele pentru testele virusologice trebuie, de asemenea, recoltate în concordanță

¹⁾ În unele cazuri, de exemplu când este suspectată pesta porcină clasică într-o exploatație cu număr limitat de porci tineri, proporția scroafelor infectate poate fi foarte mică. În aceste cazuri trebuie să se preleveze probe de la un număr mai mare de scroafe.

cu instrucțiunile autorității veterinare competente, care va ține cont de varietatea testelor ce pot fi utilizate, sensibilitatea testelor de laborator utilizate și situația epidemiologică.

3. În cazul focarelor secundare autoritatea veterinară competentă poate decide să facă o derogare de la pct. 1 și 2 și să stabilească procedurile de prelevare a probelor ad-hoc, ținând cont de informațiile epidemiologice disponibile deja de la sursă, și mijloacele de introducere a virusului în exploatație și răspândire potențială a bolii în exploatație.

C. Proceduri de prelevare de probe atunci când într-o exploatație suspectă porcii sunt omorâți ca măsură preventivă¹⁾

1. Pentru a confirma sau a infirma prezența peștei porcine clasice și pentru a obține informațiile epidemiologice necesare, atunci când porcii sunt omorâți într-o exploatație, ca măsură preventivă, conform prevederilor art. 4 alin. (3) lit. a) sau art. 7 alin. (2) din Norma sanitară veterinară privind măsurile de control al peștei porcine clasice, probele de sânge pentru testele serologice, precum și probele de sânge sau de amigdale pentru testele virusologice trebuie să fie recoltate conform procedurilor stabilite la pct. 2.

2. Probele trebuie să fie recoltate, în primul rând, de la:

a) porcii cu semne clinice sau leziuni post-mortem care sugerează prezența peștei porcine clasice, precum și de la porcii de contact;

b) alți porci care ar fi putut avea contacte de risc cu porci infectați sau suspecți ori cu porci suspecți de a fi contaminați cu virusul peștei porcine clasice. Prelevarea de probe de la acești porci trebuie să fie efectuată conform instrucțiunilor autorității veterinare competente, care va ține cont de situația epizootologică. În acest caz procedurile de prelevare a probelor stabilite la pct. 3, 4 și 5 pot fi folosite pentru scopuri de orientare.

3. În plus, porcii care provin din fiecare subunitate a exploatației pot fi utilizați pentru prelevarea probelor în mod randomizat²⁾. În acest caz numărul minim de probe ce vor fi prelevate pentru testele serologice trebuie să permită detectarea în unitățile în cauză a unei prevalențe de 10% cu 95% certitudine.

4. Totuși, în cazul:

a) scroafelor de reproducție, numărul minim de scroafe utilizate pentru prelevare de probe trebuie să permită detectarea unor seroprevenențe de 5% cu 95% certitudine³⁾;

b) unui centru de recoltare a materialului seminal, probele de sânge trebuie recoltate de la toți vierii.

5. Felul probelor ce trebuie prelevate pentru testele virusologice și tipul testului folosit vor fi conforme cu instrucțiunile autorității veterinare competente, care va ține cont de tipul testelor care pot fi utilizate, de sensibilitatea testelor și de situația epidemiologică.

D. Verificarea și procedurile de prelevare a probelor înainte de acordarea autorizației de a muta porcii din exploatațiile situate în zone de protecție sau de supraveghere și în cazul în care acești porci sunt tăiați sau omorâți

1. Fără a aduce atingere prevederilor art. 11 alin. (1) lit. f) pct. 2 din Norma sanitară veterinară privind măsurile

de control al peștei porcine clasice, pentru a se acorda autorizația de a muta porcii din exploatații situate în zone de protecție sau de supraveghere, conform art. 10 alin. (3) din aceeași normă sanitară veterinară, examinarea clinică ce va fi efectuată de medicul veterinar oficial trebuie:

a) să fie efectuată într-o perioadă de 24 de ore înainte de mutarea porcilor;

b) să fie în concordanță cu prevederile stabilite la lit. A pct. 2.

2. În cazul porcilor care vor fi mutați într-o altă exploatație, în plus față de investigațiile efectuate conform pct. 1, trebuie să fie efectuată o examinare clinică a porcilor în fiecare subunitate a exploatației în care sunt ținuți porcii ce urmează să fie mutați. În cazul porcilor mai mari de 3 până la 4 luni, examinarea trebuie să includă și înregistrarea temperaturii corporale la o anumită proporție de porci.

2.1. Numărul minim de porci ce urmează să fie verificați trebuie să permită detectarea în aceste subunități a febrei, dacă aceasta apare la prevalența de 10% cu 95% certitudine.

2.2. Totuși, în cazul:

a) scroafelor de reproducție din subunitățile în care sunt ținute scroafe ce urmează să fie mutate, numărul minim de scroafe ce urmează să fie examinate trebuie să permită detectarea febrei, dacă aceasta apare la o prevalență mai mare de 5% cu 95% certitudine;

b) vierilor, trebuie examinați toți vierii ce urmează să fie mutați.

3. În cazul porcilor ce trebuie livrați de la un abator la o fabrică de prelucrare sau în alte spații pentru a fi apoi omorâți sau tăiați, în plus față de investigațiile ce vor fi efectuate conform pct. 1, trebuie să fie efectuată o examinare a porcilor în fiecare subunitate în care sunt ținuți porcii ce vor fi mutați. În cazul porcilor mai mari de 3 sau 4 luni, această examinare trebuie să includă înregistrarea temperaturii corporale la o anumită proporție din porcii existenți.

3.1. Numărul minim de porci ce urmează să fie verificați în subunitățile în cauză trebuie să permită detectarea febrei dacă aceasta apare la o prevalență de 20% cu 95% certitudine.

3.2. Totuși, în cazul scroafelor de reproducție, numărul minim de porci ce urmează a fi examinați trebuie să permită detectarea febrei, dacă aceasta apare în subunitățile în care sunt ținuți porcii ce urmează a fi mutați, la o prevalență de 5% cu 95% certitudine.

4. Atunci când porcii la care se face referire în pct. 3 sunt tăiați sau omorâți, probe de sânge pentru teste serologice ori probe de sânge sau de amigdale pentru testele virusologice trebuie să fie prelevate de la porcii proveniți din fiecare dintre subunitățile din care au fost mutați porcii.

4.1. Numărul minim de probe ce urmează să fie prelevate trebuie să permită detectarea unei seroprevenențe de 10% sau a unei prevalențe a virusului cu o certitudine de 95% în fiecare subunitate.

¹⁾ Totuși, dacă derogarea prevăzută de art. 6 alin. (1) din Norma sanitară veterinară privind măsurile de control al peștei porcine clasice a fost aplicată, prelevarea de probe trebuie să intereseze subunitățile exploatației, atunci când porcii au fost omorâți, fără a se prejudicia examinările și prelevările de probe ulterioare ce urmează să se realizeze pentru porcii care au rămas în exploatație, prelevări care vor fi efectuate în concordanță cu instrucțiunile autorității veterinare competente.

²⁾ Totuși, dacă autoritatea veterinară competentă a limitat aplicarea medicinei preventive numai la o parte a exploatației unde sunt ținuți porci suspecți de a fi infectați sau contaminați cu virusul peștei porcine clasice, în concordanță cu art. 4 alin. (3) din Norma sanitară veterinară privind măsurile de control al peștei porcine clasice, prelevarea de probe trebuie să se efectueze la subunitățile exploatației unde s-a aplicat măsura, fără a se prejudicia examinările și prelevările de probe ulterioare ce vor fi efectuate la porcii rămași în exploatație și care se vor efectua în concordanță cu instrucțiunile autorității veterinare competente.

³⁾ În unele cazuri, de exemplu când pesta porcină clasică este suspectată într-o exploatație cu un număr limitat de porci tineri, proporția de scroafe infectate poate fi foarte mică. În aceste cazuri trebuie prelevate probe de la un număr mai mare de scroafe.

4.2. Totuși, în cazul scroafelor de reproducție sau al vierilor, în subunitățile în care acești porci au fost ținuți numărul minim de porci ce urmează să fie utilizați pentru prelevare de probe trebuie să permită detectarea unei seroprevalențe de 5% sau a unei prevalențe a virusului cu o certitudine de 95%.

4.3. Felul probelor ce urmează să fie prelevate și testul ce urmează să fie utilizat vor fi conforme instrucțiunilor autorității veterinare competente, care va ține cont de varietatea testelor care pot fi efectuate, sensibilitatea testelor și de situația epidemiologică.

5. Totuși, dacă sunt depistate semne clinice sau leziuni post-mortem care indică pesta porcină clasică, atunci când porcii sunt tăiați sau omorâți, prin derogare de la pct. 4, trebuie să se aplice prevederile cu privire la prelevarea probelor prevăzute la lit. C.

E. Verificarea și procedurile de prelevare a probelor într-o exploatație în relație cu repopularea

1. Atunci când sunt reintroduși porci într-o exploatație, în concordanță cu art. 13 alin. (2) lit. b) sau cu art. 19 alin. (8) lit. b) din Norma sanitară veterinară privind măsurile de control al pestei porcine clasice, trebuie să se aplice următoarele proceduri de prelevare a probelor:

a) în cazul în care sunt reintroduși porci santinelă, probele de sânge pentru teste serologice trebuie prelevate în mod randomizat din fiecare subunitate a exploatației, de la un număr de porci ce permite detectarea unei prevalențe de 10% cu o certitudine de 95%;

b) în cazul repopulării totale, probele de sânge pentru teste serologice trebuie prelevate în mod randomizat din fiecare subunitate a exploatației, de la un număr de porci care să permită detectarea unei seroprevalențe de 20% cu o certitudine de 95%. Totuși, în cazul scroafelor de reproducție sau al vierilor, numărul probelor ce urmează să fie prelevate trebuie să permită detectarea unei seroprevalențe de 10% cu o certitudine de 95%.

2. După reintroducerea porcilor autoritatea veterinară competentă trebuie să se asigure că, în cazul oricărui caz de boală sau de moarte la porcii din exploatație, din motive necunoscute, porcii în cauză sunt imediat testați pentru pesta porcină clasică. Aceste prevederi trebuie să se aplice până când în exploatația în cauză sunt ridicate restricțiile la care se face referire la art. 13 alin. (2) lit. a) și la art. 19 alin. (8) lit. b) din Norma sanitară veterinară privind măsurile de control al pestei porcine clasice.

F. Proceduri de prelevare a probelor în exploatații din zona de protecție, înainte de ridicarea restricțiilor

1. Pentru a putea fi ridicate măsurile prevăzute în art. 10 din Norma sanitară veterinară privind măsurile de control al pestei porcine clasice, într-o zonă de protecție, în toate exploatațiile din acea zonă trebuie:

a) să fie efectuată o examinare conform procedurilor prevăzute la lit. A pct. 2 și 3;

b) să fie prelevate probe de sânge pentru testele serologice, așa cum este menționat la pct. 2.

2. În fiecare subunitate din exploatație numărul minim de probe de sânge ce urmează a fi prelevate trebuie să permită detectarea unei seroprevalențe de 10% cu o certitudine de 95% la porci. Totuși, în cazul:

a) scroafelor pentru reproducție, numărul minim al probelor ce urmează să fie prelevate trebuie să asigure detectarea unei seroprevalențe de 5% cu o certitudine de 95%;

b) unui centru de colectare a spermei, trebuie prelevate probe de sânge de la toți vierii.

G. Proceduri de prelevare a probelor în exploatații din zona de supraveghere, înainte de ridicarea restricțiilor

1. Pentru a putea fi ridicate restricțiile prevăzute la art. 11 din Norma sanitară veterinară privind măsurile de control al pestei porcine clasice, într-o zonă de supraveghere, trebuie să fie efectuată o examinare clinică în toate exploatațiile din zonă, conform procedurilor prevăzute la lit. A pct. 2. În plus, trebuie să fie prelevate probe de sânge pentru teste serologice:

a) de la porcii din toate exploatațiile în care nu sunt ținuți porci între 2 și 8 luni;

b) când autoritatea veterinară competentă consideră că pesta porcină clasică ar putea fi răspândită neobservat printre scroafele de reproducție;

c) de la porcii din orice altă exploatație în care prelevarea probelor este considerată necesară de către autoritatea veterinară competentă;

d) de la porcii din toate centrele de colectare a spermei.

2. Când este efectuată prelevarea probelor de sânge pentru teste serologice în exploatații situate în zona de supraveghere, numărul probelor de sânge ce urmează a fi prelevate din aceste exploatații trebuie să fie conform lit. F pct. 2. Totuși, dacă autoritatea veterinară competentă consideră că pesta porcină clasică ar putea fi răspândită neobservat printre scroafele de reproducție, prelevarea probelor poate fi efectuată numai în subunitățile în care sunt ținute aceste animale.

H. Monitorizarea serologică și procedurile de prelevare a probelor în zonele în care pesta porcină clasică este suspectată sau a fost confirmată la porci sălbatici

1. În cazul monitorizării serologice la porci sălbatici din zone în care pesta porcină clasică a fost confirmată sau este suspectată, mărimea și zona geografică a populației țintă ce urmează a fi utilizată pentru prelevarea probelor trebuie să fie definite anticipat, pentru a se stabili numărul probelor ce urmează a fi prelevate. Dimensiunea probei trebuie să fie stabilită în funcție de numărul estimat de animale vii, și nu în funcție de animalele împușcate.

2. Dacă nu sunt disponibile date cu privire la densitatea și dimensiunea populației, zona geografică ce face obiectul prelevării de probe trebuie să fie identificată ținând cont de prezența continuă a porcilor sălbatici și de existența barierelor naturale sau artificiale eficiente pentru a preveni deplasarea masivă și continuă a animalelor. Dacă nu apar aceste circumstanțe sau în cazul zonelor cu suprafețe mari este recomandat să se identifice zone de prelevare a probelor de până la 200 km² în care poate trăi o populație de 400 până la 1.000 de porci sălbatici.

3. Fără a aduce atingere prevederilor art. 15 alin. (2) din Norma sanitară veterinară privind măsurile de control al pestei porcine clasice, în cadrul zonei definite de prelevare a probelor, numărul minim de porci ce urmează a fi utilizați pentru această operațiune trebuie să permită detectarea unei seroprevalențe de 5% cu o certitudine de 95%. În acest scop trebuie să fie utilizate pentru prelevare de probe cel puțin 59 de animale din fiecare zonă identificată. Este, de asemenea, recomandat ca:

a) în zonele în care presiunea de vânătoare este mai mare și este realizată cu regularitate sau este efectuată vânătoarea selectivă ca o măsură de control, aproximativ 50% din animalele aparținând clasei de vârstă între 3 luni și 1 an, 35% aparținând clasei de vârstă între 1 și 2 ani și 15% aparținând clasei de vârstă mai mare de 2 ani trebuie să fie utilizate pentru prelevare de probe;

b) în zonele în care vânătoarea este rară sau absentă, cel puțin 32 de animale trebuie să fie utilizate pentru prelevare de probe, pentru fiecare dintre aceste clase de vârstă;

c) prelevarea de probe trebuie să fie efectuată într-o perioadă scurtă, de preferat nu mai mare de o lună;

d) vârsta animalelor utilizate pentru prelevare de probe trebuie să fie stabilită în funcție de erupția dinților.

4. Colectarea probelor pentru teste virusologice de la porcii sălbatici împușcați sau găsiți morți trebuie să fie efectuată conform prevederilor cap. V lit. B pct. 1. Atunci când este considerată necesară monitorizarea virusologică a porcilor sălbatici împușcați, aceasta trebuie să fie efectuată în primul rând pentru animalele în vârstă de 3 luni până la 1 an.

5. Toate probele ce urmează să fie trimise la laborator trebuie să fie însoțite de chestionarul prevăzut la art. 16 alin. (7) din Norma sanitară veterinară privind măsurile de control al pestei porcine clasice.

CAPITOLUL V

Proceduri și criterii generale pentru colectarea și transportul probelor

A. Proceduri și criterii generale

1. Înainte de efectuarea prelevării de probe dintr-o exploatație trebuie să fie realizată o hartă a exploatației și trebuie să fie identificate subunitățile epidemiologice ale acesteia.

2. De fiecare dată când se consideră necesară o nouă prelevare de probe de la porci, toți porcii care sunt utilizați pentru această operațiune trebuie să fie unic marcați, astfel încât să fie ușor folosiți în acest scop.

3. Fără a aduce atingere prevederilor cap. IV lit. A pct. 5 lit. b), nu trebuie să fie prelevate probe pentru testarea serologică de la porci mai mici de 8 săptămâni.

4. Toate probele trebuie trimise la laborator, însoțite de documentele necesare, conform cerințelor stabilite de autoritatea veterinară competentă. Aceste documente vor include detalii despre istoricul porcilor utilizați pentru prelevare de probe și semnele clinice sau leziunile post-mortem identificate. În cazul porcilor ținuți în exploatații trebuie să fie disponibile informații clare cu privire la vârsta, categoria și exploatația de origine a porcilor utilizați pentru prelevare de probe. Este recomandat ca localizarea fiecărui porc utilizat pentru prelevare de probe în exploatație să fie înregistrată împreună cu marca sa unică de identificare.

B. Colectarea probelor pentru teste virusologice

1. Pentru detectarea virusului, antigenului sau genomului virusului pestei porcine clasice de la porcii morți sau eutanasiați, cele mai potrivite probe sunt țesuturile provenite din amigdale, splină și rinichi. În plus este recomandat să se preleveze două probe din alte țesuturi limfatice, cum ar fi limfonodulul retrofaringian, parotidian, mandibular sau mezenteric și o probă din ileon. În cazul carcaselor autorizate este ales un os lung întreg sau sternul.

2. Probe de sânge recoltate pe anticoagulant sau sângele coagulat trebuie prelevate de la porci care au prezentat semne de febră sau alte semne de boală, conform instrucțiunilor autorității veterinare competente.

3. În cazul animalelor bolnave sunt recomandate teste virusologice. Acestea au de obicei o valoare limitată atunci când sunt utilizate în scopurile monitorizării animalelor care nu prezintă semne clinice. Totuși, dacă obiectivul unei

prelevări de probe la scară largă este de a detecta virusul pestei porcine clasice, atunci când porcii sunt în perioada de incubație a bolii, amigdalele sunt cele mai adecvate probe.

C. Transportul probelor

1. Este recomandat ca toate probele:

a) să fie transportate și depozitate în containere închise ermetic;

b) să nu fie înghețate, dar să fie păstrate reci, la temperatura de 0—4°C;

c) să fie expediate la laborator cât mai repede posibil;

d) să fie ținute într-un pachet atunci când cuburi de gheață, altele decât cele de gheață carbonică, sunt folosite în interior pentru a le păstra reci;

e) țesuturile sau organele sunt puse într-o pungă de plastic separată și sigilată corespunzător. Acestea trebuie să fie apoi plasate în containere cu înveliș extern puternic și împachetate cu suficient material absorbant pentru a le proteja de deteriorare și pentru a absorbi lichidul;

f) să fie transportate direct la laborator, când este posibil, de către personal autorizat, pentru a se asigura un transport rapid și sigur.

2. Exteriorul pachetului trebuie să fie etichetat cu adresa laboratorului destinat și următorul mesaj trebuie să fie evident înscris: „Material patologic animal. Perisabil. Fragil. A nu se deschide în afara unui laborator pentru pesta porcină clasică.”

3. Laboratorul care primește probele trebuie să fie informat înainte despre ora și modul sosirii acestora.

4. Pentru transportul aerian al probelor la Laboratorul Comunitar de Referință pentru Pesta Porcină Clasică¹⁾ sau la laboratorul național de referință din țări terțe, pachetul trebuie să fie etichetat în concordanță cu reglementările IATA.

CAPITOLUL VI

Principiile și utilizarea testelor virusologice și evaluarea rezultatelor lor

A. Detectarea antigenului viral

1. Testul cu anticorpi fluorescenți (TAF)

1.1. Principiul testului este detectarea antigenului viral din criosecțiuni subțiri de material organic de la porci suspecți de a fi infectați cu virusul pestei porcine clasice. Antigenul intracelular este detectat prin utilizarea unui anticorp conjugat FITC. Un rezultat pozitiv trebuie să fie confirmat prin repetarea colorării cu un anticorp monoclonal specific.

1.2. Organele adecvate sunt amigdalele, rinichii, splina, diferiți limfonoduli și ileonul. Un frotiu din celulele măduvei spinării poate fi, de asemenea, utilizat în cazul porcilor sălbatici, caz în care aceste organe nu sunt disponibile sau sunt autolizate.

1.3. Testul poate fi efectuat într-o zi. Aceste probe de organe pot fi obținute doar de la animale moarte, utilizarea acestora fiind limitată doar pentru scopurile screening. Confidența în rezultatul testului poate fi limitată de defectele de colorare, în special atunci când nu a fost obținută experiența necesară în efectuarea testului sau dacă organele testate sunt autolizate.

2. Testul ELISA pentru detectarea antigenului

2.1. Antigenul viral este detectat utilizând diferite tehnici ELISA. Sensibilitatea testului ELISA pentru detectarea

¹⁾ Laboratorul Comunitar de Referință pentru Pesta Porcină Clasică are posibilități nelimitate de a primi probe pentru diagnostic și izolarea virusului pestei porcine clasice. Copii de pe permisul de import pot fi solicitate de la laborator înainte de transport și trebuie atașate la exteriorul pachetului, într-un plic.

antigenului trebuie să fie suficient de mare pentru a indica un rezultat pozitiv la animale care prezintă semnele clinice de pestă porcină clasică.

2.2. Utilizarea testului ELISA pentru detectarea antigenului este recomandată pentru probele de la animale cu semne clinice sau leziuni patologice de boală. Nu este recomandată pentru investigarea individuală a animalelor. Probele recoltate sunt leucocitele, serul sanguin, sângele necoagulat, precum și suspensiile organelor la care se face referire la pct. 1, prelevate de la porci suspecți de a fi infectați cu virusul pestei porcine clasice¹⁾.

2.3. Testul ELISA poate fi efectuat într-o zi și poate fi realizat prin echipament automat. Cel mai important avantaj este numărul mare de probe ce poate fi prelucrat într-o perioadă scurtă. Este recomandat să fie utilizat acest test care dă rezultate satisfăcătoare, pe material de referință. Totuși în prezent toate testele ELISA sunt mai puțin sensibile decât izolarea virusului pe culturi celulare, iar sensibilitatea lor este semnificativ mai bună pe probe de sânge de la purcei decât pe cele de la porcii adulți.

B. Izolarea virusului

1. Izolarea virusului este bazată pe incubarea materialului probă pe culturi celulare sensibile de origine porcină. Dacă este prezent virusul pestei porcine clasice în probă, acesta se va replica în celule la un nivel care poate fi detectat, prin imunocolorarea celulelor infectate cu anticorpi conjugați. Anticorpii specifici pentru pesta porcină clasică sunt necesari pentru diagnosticul diferențial față de alte pestivirusuri.

2. Probele preferate pentru izolarea virusului pestei porcine clasice sunt leucocitele, plasma sanguină și sângele integral obținut din probe de sânge necoagulat sau organele la care se face referire la lit. A pct. 1.

3. Izolarea virusului este mai potrivită pentru investigarea probelor de la un număr redus de animale decât pentru supraveghere. Procedura de izolare a virusului este laborioasă și necesită cel puțin 3 zile pentru ca rezultatele să fie disponibile. Cel puțin două pasaje de culturi celulare sunt necesare pentru a fi detectat un nivel redus al virusului în probe. Aceasta poate necesita un timp de investigare mai mare de 10 zile până a fi obținut un rezultat final. Probele autolizate pot fi citotoxice pentru cultura celulară și în consecință limitează utilizarea acestora.

4. Acest test este recomandat pentru a se efectua izolarea virusului și, de asemenea, în cazul confirmării anterioare a pestei porcine clasice prin alte metode. Acesta trebuie să fie utilizat ca test de referință pentru confirmarea rezultatelor pozitive anterioare, folosind metodele ELISA, PCT sau TAF, respectiv colorarea indirectă cu peroxidază.

Culturile de virus al pestei porcine clasice obținute pe această cale sunt utile pentru caracterizarea virusului, incluzând tipizarea genetică și epidemiologia moleculară.

5. Toate culturile de virus ale pestei porcine clasice din toate focarele inițiale, de la primele cazuri de la porci sălbatici sau de la cazurile din abatoare sau din mijloacele de transport, trebuie să fie tipizate genetic de către Laboratorul Național de Referință din România sau de Laboratorul Comunitar de Referință pentru Pesta Porcină Clasică, conform prevederilor lit. E.

În orice caz aceste culturi de virus trebuie să fie trimise fără întârziere Laboratorului Comunitar de Referință pentru Pesta Porcină Clasică pentru colecția de virus.

C. Detectarea genomului viral

1. Reacția de polimerizare în lanț (PCR) este folosită pentru a se detecta genomul viral în probe de sânge, țesut

sau organ. Fragmente mici ale ARN viral sunt transcrise în fragmente de ADN care apoi sunt amplificate de către PCR la cantități detectabile. Acest test detectează doar o secvență a genomului viral. PCR poate fi pozitivă chiar și atunci când nu este prezent virusul (de exemplu, țesuturi lizate sau probe de la porcii convescenți).

2. PCR poate fi folosită pentru un număr mic de probe care au fost atent selectate de la animale suspecte sau din material de la feteșii avortați. Poate fi o metodă indicată pentru carcacele de porci sălbatici, dacă materialul este autolizat și nu este posibilă izolarea virusului datorită citotoxicității.

3. Materialul potrivit ca probă pentru diagnosticul prin PCR constă din organele descrise pentru izolarea virusului sau din sânge necoagulat.

4. PCR poate fi realizată în 48 de ore. Este necesar un echipament de laborator adecvat, spații separate și personal calificat. Un avantaj este că particulele de virus nu au nevoie să fie replicate în laborator. Metoda este foarte sensibilă, dar contaminarea se poate realiza ușor, ceea ce conduce la rezultate fals pozitive. De aceea sunt esențiale proceduri stringente pentru controlul calității. Unele metode sunt specifice mai degrabă pentru pestivirusuri decât pentru virusul pestei porcine clasice, necesitând teste de confirmare ulterioară, cum ar fi secvențarea rezultatului PCR.

D. Evaluarea rezultatelor testelor virusologice

1. Testele virusologice sunt esențiale pentru confirmarea pestei porcine clasice.

1.1. Izolarea virusului trebuie să fie considerată ca test virusologic de referință care trebuie să fie utilizat ca test de confirmare, atunci când este necesar. Utilizarea acestuia este recomandată, în special, în cazul rezultatelor pozitive la IF, ELISA sau PCR ce nu sunt asociate cu detectarea semnelor clinice sau a leziunilor de boală și în orice alt caz incert.

1.2. Totuși un focar primar de pestă porcină clasică poate să fie confirmat dacă au fost depistate semne clinice sau leziuni ale bolii la porcii în cauză și cel puțin două teste de detectare a antigenului sau genomului au avut un rezultat pozitiv.

1.3. Un focar secundar de pestă porcină clasică poate să fie confirmat dacă, în plus față de aspectele de corelație epidemiologică cu un focar sau caz confirmat, au fost detectate semne clinice sau leziuni ale bolii la porcii în cauză sau un test de detectare a antigenului ori a genomului a avut un rezultat pozitiv.

1.4. Poate fi confirmat un caz primar de pestă porcină clasică la porcii sălbatici după izolarea virusului sau dacă a fost obținut un rezultat pozitiv la cel puțin două teste de detectare a antigenului sau a genomului. Cazurile ulterioare de pestă porcină clasică la porcii sălbatici, pentru care a fost determinată o legătură epidemiologică cu cazurile confirmate anterior, pot fi confirmate dacă un test de detectare a antigenului sau a genomului a dat un rezultat pozitiv.

2. Un rezultat pozitiv pentru pesta porcină clasică la un test de detectare a antigenului sau a genomului necesită ca testul în cauză să fi fost realizat folosindu-se anticorpi specifici pentru virusul pestei porcine clasice sau primeri. Dacă testul utilizat nu a fost specific pentru virusul pestei porcine clasice, dar a fost specific doar pentru pestivirusuri, acest test trebuie să fie repetat utilizându-se reagenți specifici pentru pesta porcină clasică.

E. Tipizarea genetică a culturilor virusului pestei porcine clasice

1. Tipizarea genetică a culturilor virusului pestei porcine clasice este realizată prin determinarea secvenței de

¹⁾ În comerț sunt disponibile câteva antigene ELISA ale pestei porcine clasice, care sunt validate cu diferite tipuri de probe.

nucleotide a unei porțiuni a genomului viral și prin dispunerea părților specifice ale segmentului 5 necodificat și/sau a genei glicoproteinei E(2). Similaritatea acestor secvențe cu cele deja obținute de la culturile virale anterioare poate indica dacă focarele de boală sunt sau nu cauzate de tulpini noi ori deja recunoscute. Aceasta poate susține sau infirma ipoteza cu privire la căile de transmitere care au fost presupuse de ancheta epidemiologică. Tipizarea genetică a culturilor virusului pestei porcine clasice este de o importanță majoră pentru a se determina sursa bolii. Totuși o relație strânsă între tulpinile de virus obținute din diferite focare de boală nu este o dovadă absolută pentru o legătură epidemiologică directă.

2. Dacă tipizarea virusului nu poate fi efectuată într-un laborator național sau în orice alt laborator autorizat pentru diagnosticul pestei porcine clasice într-o perioadă scurtă, proba originală sau cultura virală trebuie să fie trimisă cât mai repede posibil Laboratorului Comunitar de Referință pentru Pesta Porcină Clasică pentru tipizare.

2.1. Datele cu privire la tipizare și secvențarea tulpinilor virusului pestei porcine clasice, disponibile în laboratoarele autorizate pentru diagnosticul acesteia, trebuie să fie trimise Laboratorului Comunitar de Referință pentru Pesta Porcină Clasică, pentru ca aceste informații să fie introduse în baza de date deținută de acest laborator.

2.2. Informațiile incluse în această bază de date trebuie să fie disponibile tuturor laboratoarelor naționale de referință din statele membre ale Uniunii Europene și din România. Totuși, în scopul publicării în jurnale științifice, dacă este solicitat de laboratorul național în cauză, Laboratorul Comunitar de Referință pentru Pesta Porcină Clasică trebuie să garanteze confidențialitatea acestor date până când acestea sunt publicate.

CAPITOLUL VII

Principiile și utilizarea testelor serologice și evaluarea rezultatelor acestora

A. Principii de bază și valoarea de diagnostic

1. La porcii infectați cu virusul pestei porcine clasice anticorpii sunt de obicei detectați în probele de ser la 2—3 săptămâni după infecție. La porcii care sunt refăcuți după boală anticorpii de neutralizare protectori pot fi detectați pentru câțiva ani sau chiar pe tot parcursul vieții. Anticorpii sunt, de asemenea, detectați sporadic în stadiul terminal al animalelor bolnave. La unii porci cu formă cronică de pestă porcină clasică pot fi detectați anticorpii pentru câteva zile, la sfârșitul primei luni de după infecție. Purceii infectați intrauterin pot să fie imunotoleranți împotriva virusului omolog al pestei porcine clasice și dezvoltă anticorpi nespecifici. Totuși anticorpi de origine maternală pot fi detectați în timpul primelor zile de viață. Timpul de înjumătățire a anticorpilor maternali la purceii sănătoși neviremici este de aproximativ două săptămâni. Dacă se găsesc anticorpi ai pestei porcine clasice la purceii mai mari de 3 luni, este puțin probabil ca aceștia să fie de origine maternală.

2. Detectarea anticorpilor împotriva virusului pestei porcine clasice în probe de sânge sau plasmă sanguină este efectuată pentru a ajuta diagnosticul pestei porcine clasice în exploatațile suspecte, pentru stabilirea perioadei de la infectare în cazul focarelor confirmate și pentru scopurile monitorizării și supravegherii. Totuși testele serologice sunt de valoare limitată pentru detectarea pestei porcine clasice într-o exploatație, în cazul unei infecții recente. Câțiva porci seropozitivi cu un titru scăzut la titrul de neutralizare pot să fie indicatori ai unei infecții recente (2—4 săptămâni). Mulți porci cu titru mare la titrul de neutralizare pot indica

intrarea în exploatație a virusului cu mai mult de o lună înainte. Poziționarea porcilor seropozitivi în exploatație poate furniza informații valabile privind introducerea virusului pestei porcine clasice în exploatație. Totuși trebuie să fie efectuată o evaluare adecvată a rezultatelor testelor serologice, ținând cont de toate constatările clinice, virologice și epidemiologice, în cadrul anchetei ce trebuie să fie realizată în cazul suspectării sau confirmării pestei porcine clasice, în concordanță cu art. 8 din Norma sanitară veterinară privind măsurile de control al pestei porcine clasice.

B. Teste serologice recomandate

1. Testul de virus neutralizare (TVN) și ELISA sunt testele cele mai indicate pentru diagnosticul serologic al pestei porcine clasice. Calitatea și eficacitatea diagnosticului serologic efectuat de laboratoarele naționale de referință trebuie să fie verificate cu regularitate în cadrul testelor comparative interlaboratoare organizate periodic de Laboratorul Comunitar de Referință pentru Pesta Porcină Clasică.

2. TVN este bazat pe determinarea activității de neutralizare a anticorpilor antivirali din probe de ser, exprimat ca punct final de neutralizare de 50%. O cantitate constantă de virus al pestei porcine clasice este incubată la 37°C cu ser diluat. În scopul efectuării screeningului serul este inițial diluat 1/10. Atunci când este necesară o titrare completă, pot fi realizate două diluții ale serului începând cu 1/2 sau 1/5. Fiecare diluție este amestecată cu un volum egal de suspensie de virus conținând 100 de doze infecțioase. După incubare amestecul este inoculat în culturi celulare care sunt incubate 3—5 zile. După această perioadă de incubare culturile sunt fixate și orice replicare virală în celulele infectate este detectată de un sistem imun de etichetare. Pot fi folosite atât testul de neutralizare a anticorpilor legați de peroxidază (NPLA), cât și testul de neutralizare-imunofluorescență (NIF). Rezultatele TVN sunt exprimate ca reciproce ale diluției inițiale a serului la care jumătate din culturile celulare inoculate (50% punct final) nu reușesc să indice replicarea virală (nu este etichetare specifică). Este estimat ca un punct între două niveluri de diluție. Sistemul final de diluție este bazat pe diluția actuală a serului în timpul reacției de neutralizare (de exemplu, după adăugarea virusului, dar înainte de adăugarea suspensiei celulare).

3. TVN este cel mai sensibil și sigur test pentru detectarea anticorpilor împotriva virusului pestei porcine clasice. De aceea acesta este recomandat pentru examinarea serologică a unui singur animal, precum și pentru un lot. Totuși prin acest test pot fi detectați anticorpii pentru neutralizare încrucișată specifici infectării porcilor cu pestivirusuri pentru rumegătoare. TVN pentru detectarea anticorpilor împotriva virusului BVD și a virusului BD urmează aceleași principii menționate mai sus și sunt realizate pentru diagnosticul diferențial al pestei porcine clasice.

4. Tulpinile de pestivirusuri ce trebuie utilizate în testele de neutralizare trebuie să fie în concordanță cu recomandarea Laboratorului Comunitar de Referință pentru Pesta Porcină Clasică.

5. Au fost perfectate câteva tehnici ELISA ce folosesc anticorpi monoclonali specifici, care sunt bazate pe două variante: ELISA competitiv sau de blocare și ELISA necompetitiv. ELISA competitiv sau de blocare este de obicei bazat pe anticorpi monoclonali. Dacă proba de ser conține anticorpi ai virusului clasic, legătura unui anticorp monoclonal selectat conjugat cu peroxidază la antigenul viral va fi inhibată, rezultând un semnal redus. În testul ELISA necompetitiv legătura anticorpilor din ser cu antigenul viral

este măsurată direct, utilizându-se anticorpi antiporc conugați la peroxidază.

6. Controlul calității cu privire la sensibilitatea și specificitatea fiecărui lot de ELISA trebuie să fie efectuat în mod regulat de către laboratoarele naționale, folosindu-se lista serurilor de referință prevăzută de Laboratorul Comunitar de Referință pentru Pesta Porcină Clasică. Această listă va cuprinde:

a) ser de la porci în prima fază de infectare cu virusul pestei porcine clasice (înainte de 21 de zile de la infectare);

b) ser de la porcii convalescenți (după 21 de zile de la infectare);

c) ser de la porci infectați cu pestivirusuri ale rumeștoarelor.

Testul ELISA ce urmează a fi utilizat pentru diagnosticul serologic al pestei porcine clasice trebuie să recunoască toate serurile de referință de la porcii în convalescență. Toate rezultatele obținute cu seruri de referință trebuie să fie repetabile. Este, de asemenea, recomandat ca acestea să detecteze toate serurile pozitive provenite de la porci în faza inițială a bolii și să prezinte o minimă reacție de încrucișare cu serurile de la porcii infectați cu pestivirusuri ale rumeștoarelor. Rezultatele obținute cu seruri de la porci în faza inițială a infecției indică sensibilitatea testului ELISA.

7. Sensibilitatea testului ELISA este evaluată ca fiind mai mică decât a TVN și se recomandă ca aceasta să fie folosită ca un test screening aplicat la un lot de porcine. Totuși testul ELISA necesită facilități mai puțin specializate și poate fi realizat mult mai rapid, grație sistemului automat, spre deosebire de TVN. Testul ELISA poate să asigure identificarea tuturor cazurilor de infecție cu virusul pestei porcine clasice în stadiul de convalescență și implică faptul de a fi cât de liber posibil de interferența prin reacțiile încrucișate prin anticorpi cu pestivirusurile rumeștoarelor.

C. Interpretarea rezultatelor serologice și diagnosticul diferențial cu infecții datorate pestivirusurilor rumeștoarelor (BVDV și BDV)

1. Fără a aduce atingere prevederilor art. 4 alin. (3) sau ale art. 7 alin. (2) din Norma sanitară veterinară privind măsurile de control al pestei porcine clasice, în cazul depistării unui titru de neutralizare a virusului pestei porcine mai mare de 10 ND₅₀ la probe de ser sanguin prelevate de la unul sau mai mulți porci sau a unui rezultat pozitiv la testul ELISA la probe de ser sanguin provenite de la un grup de porci trebuie să fie aplicate imediat în exploatarea vizată măsurile prevăzute în art. 4 alin. (2) din Norma sanitară veterinară privind măsurile de control al pestei porcine clasice sau trebuie să se continue aplicarea acestora. Probele deja prelevate din această exploatare trebuie să fie retestate prin TVN, prin titrarea comparativă a diluției finale a anticorpilor neutralizanți ai virusului pestei porcine clasice și a pestivirusurilor rumeștoarelor.

2. Dacă testele comparative evidențiază anticorpi față de pestivirusurile rumeștoarelor și un titru de anticorpi în mod evident mai scăzut (mai puțin de 3 ori) față de virusul pestei porcine clasice, suspiciunea de pestă porcină clasică trebuie să fie exclusă, în afară de cazul în care există alte motive care garantează aplicarea continuă a măsurilor la care se face referire la art. 4 alin. (2) din Norma sanitară veterinară privind măsurile de control al pestei porcine clasice, în exploatarea vizată.

3. Dacă testele comparative evidențiază la mai mulți porci un titru de virus neutralizare mai mare sau egal cu

10 ND₅₀, iar acest titru este mai mare sau egal cu titrurile față de alte pestivirusuri, autoritatea veterinară centrală a României trebuie să se asigure că pesta porcină clasică va fi confirmată, cu condiția ca în exploatarea vizată să fi fost constatate dovezi epidemiologice ale bolii.

4. Fără a aduce atingere prevederilor art. 4 alin. (3) din Norma sanitară veterinară privind măsurile de control al pestei porcine clasice, dacă nu s-au constatat dovezi epidemiologice ale bolii sau dacă rezultatele testelor precedente nu sunt concludente, autoritatea veterinară locală trebuie să se asigure că în exploatarea vizată:

a) se va continua aplicarea măsurilor prevăzute la art. 4 alin. (2) din Norma sanitară veterinară privind măsurile de control al pestei porcine clasice;

b) sunt efectuate investigații ulterioare, cât mai curând posibil, pentru a se confirma sau a se exclude existența pestei porcine clasice, conform cap. IV.

5. Totuși controalele ulterioare și testele prevăzute la pct. 4 nu permit excluderea pestei porcine clasice, fiind necesară efectuarea unor prelevări de probe ulterioare, pentru testarea serologică a porcilor din exploatare, după ce trec cel puțin două săptămâni de la controlul precedent. În cadrul acestei prelevări ulterioare de probe, porcii de la care deja s-au recoltat probe și care sunt deja testați trebuie să fie retestați, pentru o testare serologică comparativă cu probele prelevate anterior, în vederea depistării seroconversiei pentru virusul pestei porcine clasice sau pentru pestivirusurile rumeștoarelor. Dacă aceste controale și teste ulterioare nu permit confirmarea pestei porcine clasice, măsurile prevăzute la art. 4 din Norma sanitară veterinară privind măsurile de control al pestei porcine clasice pot fi ridicate.

CAPITOLUL VIII

Teste discriminatorii în cazul vaccinării de urgență

Nu există încă teste discriminatorii disponibile pentru a se distinge porcii vaccinați de porcii infectați natural cu virusul pestei porcine clasice. Pe măsură ce aceste teste devin disponibile, ele vor fi introduse pentru a fi utilizate în programul de supraveghere anual.

CAPITOLUL IX

Cerințe minime de protecție pentru laboratoarele de depistare a pestei porcine clasice

1. Cerințele minime prevăzute în tabelul nr. 1 trebuie să fie îndeplinite de oricare laborator în care urmează să fie manipulat virusul pestei porcine clasice, chiar și numai într-o cantitate mică, așa cum solicită testele de izolare și neutralizare a virusului. Examinările post-mortem și prelucrarea țesuturilor pentru testul serologic cu anticorpi fluorescenți, la care se folosesc antigene inactivate, pot fi efectuate la un nivel de contaminare mai scăzut, cu condiția să se aplice dezinfecțiile igienice de bază și cele postoperatoriale, împreună cu evacuarea în siguranță a deșeurilor de țesuturi și seruri.

2. Cerințele suplimentare prevăzute în tabelul nr. 1 trebuie să fie îndeplinite de către orice laborator în care sunt efectuate proceduri care implică multiplicarea extensivă a virusului.

3. Cerințele prevăzute în tabelul nr. 2 trebuie să fie îndeplinite de către orice laborator în care sunt efectuate experimente pe animale infectate cu virusul pestei porcine clasice.

4. În orice caz, toate stocurile de virus al pestei porcine clasice trebuie să fie ținute într-un depozit sigur, fie congelate,

fie liofilizate. Se recomandă ca frigiderele și congelatoarele să nu fie folosite pentru alte virusuri în afara virusului pestei porcine sau pentru alte materiale care nu au legătură cu diagnosticul pestei porcine clasice. Toate fiolele trebuie să fie etichetate individual și trebuie să se țină evidența stocurilor de virusuri, împreună cu datele și rezultatele controalelor de calitate. Trebuie, de asemenea, să se țină evidențe ale virusurilor adăugate la stoc, împreună cu detaliile privind sursa acestora, precum și a virusurilor livrate altor laboratoare.

5. Se recomandă ca unitatea de biosecuritate pentru efectuarea lucrărilor cu virusul pestei porcine clasice să fie înconjurată de spații în care nu se manipulează virusul menționat. Aceste spații trebuie să fie disponibile pentru prepararea sticlăriei și mediilor de cultură, menținerea și prepararea culturilor de celule neinfectate, prepararea serurilor și testărilor serologice (altele decât metodele care folosesc virusul viu al pestei porcine clasice) și pregătirea suportului administrativ și de birou.

Tabelul nr. 1

Principii ale controlului biologic corespunzător pentru laboratoarele de diagnostic

	Cerințe suplimentare	Cerințe minime
Mediul înconjurător în general	<ul style="list-style-type: none"> • Presiune atmosferică normală • Filtrare dublă HEPA a aerului evacuat • Camere dedicate, folosite exclusiv pentru procedurile de diagnostic al pestei porcine clasice 	<ul style="list-style-type: none"> • Presiune atmosferică normală • Camere dedicate, limitate la proceduri definite
Îmbrăcăminte de laborator	<ul style="list-style-type: none"> • Schimbarea completă a hainelor la intrare • Îmbrăcăminte de laborator utilizată numai în unitatea în care se lucrează cu virusul pestei porcine clasice • Mănuși disponibile pentru toate tipurile de manipulare a materialului infectat • Îmbrăcăminte sterilizată înainte de părăsirea unității sau spălată în cadrul unității 	<ul style="list-style-type: none"> • Îmbrăcăminte de exterior dedicată, folosită numai în unitatea unde se manipulează virusul pestei porcine clasice • Mănuși disponibile pentru toate tipurile de manipulare a materialului infectat • Îmbrăcăminte de exterior sterilizată înainte de părăsirea unității sau spălată în cadrul unității
Controlul personalului	<ul style="list-style-type: none"> • Intrarea în unitate se limitează la persoanele numite, instruite. • Se spală și se dezinfectează mâinile la părăsirea unității. • Nu se permite staționarea personalului lângă porci timp de 48 de ore după părăsirea unității. 	<ul style="list-style-type: none"> • Intrarea în unitate este limitată la persoanele numite, instruite. • Se spală și se dezinfectează mâinile la părăsirea unității. • Nu se permite staționarea personalului lângă porci timp de 48 de ore după părăsirea unității.
Echipament	<ul style="list-style-type: none"> • Cabinet de securitate biologică (clasa I sau a II-a) folosit pentru toate tipurile de manipulare a virusului viu. Cabinetul trebuie să aibă o dublă filtrare HEPA a aerului evacuat. • Toate echipamentele necesare a fi disponibile pentru procedurile de laborator în cadrul laboratorului dedicat trebuie să fie corespunzătoare. 	

Tabelul nr. 2

Cerințe de biosecuritate pentru camerele de experiențe pe animale

	Cerințe
Mediul înconjurător în general	<ul style="list-style-type: none"> • Ventilație controlată cu presiune negativă • Dublă filtrare HEPA a aerului evacuat • Facilități pentru fumigare/dezinfecție completă la terminarea experimentului • Toate lichidele uzate se tratează pentru inactivarea virusului pestei porcine clasice (prin căldură sau chimic).
Îmbrăcăminte de laborator	<ul style="list-style-type: none"> • Schimbarea completă a hainelor la intrare • Mănuși disponibile pentru toate tipurile de manipulare • Îmbrăcăminte se sterilizează înainte de părăsirea unității sau se spală în cadrul unității.
Controlul personalului	<ul style="list-style-type: none"> • Intrarea în unitate se limitează la persoanele numite, instruite • Se face duș la ieșirea din unitate. • Nu se permite staționarea personalului lângă porci timp de 48 de ore după părăsirea unității.
Echiptament	<ul style="list-style-type: none"> • Toate echipamentele necesare pentru procedurile privind animalele trebuie să fie disponibile în cadrul unității. • Toate materialele trebuie să fie sterilizate la evacuarea lor din unitate sau, în cazul probelor prelevate de la animale, să fie dublu ambalate într-un container ermetic care este dezinfectat la suprafață pentru transportul către laboratorul de pestă porcină clasică.
Animale	<ul style="list-style-type: none"> • Toate animalele trebuie să fie tăiate înainte de părăsirea unității, examinările post-mortem să fie finalizate în cadrul unei zone de biosecuritate, iar carcasele să fie incinerate la definitivarea examinărilor.

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR

ORDIN

pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind criteriile de testare a păsărilor pentru tăiere ce provin dintr-o zonă de supraveghere a bolii de Newcastle, în aplicarea art. 5 alin. (3) din Norma sanitară veterinară privind condițiile de sănătate animală care reglementează comerțul României cu statele membre ale Uniunii Europene și importul din țări terțe de carne proaspătă de pasăre, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 391/2002

În temeiul prevederilor art. 31 alin. 1 din Legea sanitară veterinară nr. 60/1974, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în baza Hotărârii Guvernului nr. 362/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

văzând Referatul de aprobare nr. 161.248 din 15 noiembrie 2002, întocmit de Agenția Națională Sanitară Veterinară,

ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Norma sanitară veterinară privind criteriile de testare a păsărilor pentru tăiere ce provin dintr-o zonă de supraveghere a bolii de Newcastle, în aplicarea art. 5 alin. (3) din Norma sanitară veterinară privind condițiile de sănătate animală care reglementează comerțul României cu statele membre ale Uniunii Europene și importul din țări terțe de carne proaspătă de pasăre, aprobată

prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 391/2002, prevăzută în anexa care face parte din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcțiile sanitare veterinare județene și a municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Agenția Națională Sanitară Veterinară va controla modul de ducere la îndeplinire a prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare începând cu data de 1 iulie 2003.

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Ilie Sârbu

București, 10 decembrie 2002.
Nr. 578.

ANEXĂ

NORMĂ SANITARĂ VETERINARĂ
privind criteriile de testare a păsărilor pentru tăiere ce provin dintr-o zonă de supraveghere a bolii de Newcastle, în aplicarea art. 5 alin. (3) din Norma sanitară veterinară privind condițiile de sănătate animală care reglementează comerțul României cu statele membre ale Uniunii Europene și importul din țări terțe de carne proaspătă de pasăre, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 391/2002

Art. 1. — Pentru aplicarea art. 5 alin. (3) din Norma sanitară veterinară privind condițiile de sănătate animală care reglementează comerțul României cu statele membre ale Uniunii Europene și importul din țări terțe de carne proaspătă de pasăre, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 391/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 739 din 9 octombrie 2002, prelevarea de probe și testarea virusologică pentru detectarea virusului bolii de Newcastle trebuie să se efectueze în conformitate cu prevederile din anexă.

Art. 2. — (1) Autoritatea veterinară centrală a României poate adopta acte legislative sau prevederi administrative suplimentare necesare prezentei norme sanitare veterinare, pentru a se asigura implementarea și conformitatea cu prevederile acesteia.

(2) Autoritatea veterinară centrală a României, prin Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, va lua măsurile administrative și penale adecvate pentru a pedepsi orice încălcare a prevederilor prezentei norme sanitare veterinare.

(3) Atunci când autoritatea veterinară centrală a României adoptă cele menționate anterior, trebuie să se facă o referire expresă la prezenta normă sanitară veterinară.

Art. 3. — Anexa face parte integrantă din prezenta normă sanitară veterinară.

ANEXĂ

la norma sanitară veterinară

TEHNICA

de prelevare și testare virusologică pentru detectarea virusului bolii de Newcastle

1. Prelevarea de probe

Se vor preleva cel puțin 60 de probe, cuprinzând minimum 30 de tampoane cloacale și 30 de tampoane traheale, de la fiecare efectiv de păsări. Trebuie să fie prelevate probe de la cel puțin 60 de păsări. Probele se vor preleva cu 5 zile înainte de tăiere și se vor transporta pentru testare la Laboratorul Național de Referință pentru Boala de Newcastle, răcite, dar nu înghețate.

2. Manipularea probelor

Pot fi grupate cel mult 5 probe de același tip. Tampoanele trebuie să fie așezate într-o cantitate suficientă de mediu cu antibiotic, pentru a se asigura imersiunea completă, iar după agitare trebuie să fie lăsate pentru aproximativ două ore la temperatura ambiantă sau perioade mai lungi la temperatura de 4°C și apoi clarificate prin centrifugare (de exemplu, 800—1.000 x g timp de 10 minute).

3. Mediul cu antibiotic

Un exemplu tipic de tampon cloacal este: 10.000 de unități/ml penicilină, 10 mg/ml streptomycină, 0,25 mg/ml gentamicină și 5.000 de unități/ml micostatin în soluție tamponată de fosfat salin la un pH de 7,2—7,4. Pot fi adăugate 50 mg/ml de oxitettracilină. Concentrația de antibiotic poate să fie redusă la diluții în bază 5 pentru tampoanele traheale. Este foarte important ca atunci când se prepară mediul pH-ul să fie verificat și reajustat după adăugarea de antibiotice.

4. Izolarea virusului pe ouă embrionate de pasăre

Fluidul supernatant clarificat se va inocula în cantități de câte 0,2 ml în cavitatea alantoidiană, fiecare fluid într-un număr minim de 4 ouă embrionate de pasăre ce au fost incubate timp de 8—11 zile. Ideal ar fi ca aceste ouă să fie obținute dintr-un lot de păsări liber de agenți patogeni, iar atunci când aceasta nu se poate practica, se acceptă folosirea ouălor obținute dintr-un lot ce se prezintă a fi liber de anticorpi produși de prezența virusului bolii de Newcastle. Ouăle inoculate sunt menținute la 37°C și sunt supuse zilnic mirajului. Ouăle cu embrioni morți sau pe cale de a muri și

toate ouăle rămase 4 zile după inoculare trebuie să fie răcite la 4°C, iar lichidele alantoamniotice să fie testate pentru activitatea de hemaglutinare.

5. Interpretare

Testul va fi evaluat negativ dacă nu este detectată nici un fel de activitate hemaglutinantă și nu este izolat nici un virus. Când se izolează virusul bolii de Newcastle, lotul de păsări este evaluat ca un lot suspect de boală și este supus prevederilor Normei sanitare veterinare privind măsurile de profilaxie, supraveghere și combatere a bolii de Newcastle, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 312/2001, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 5 noiembrie 2001. Dacă virusul izolat se dovedește a fi de origine vaccinală, prelevările de probe și testările trebuie să se repete.

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2003
— pe suport tradițional —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Nr. anual de apariții	Valoarea abonamentului anual — lei —	Valoarea abonamentului trimestrial — lei —			
				Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	710	7.900.000	1.975.000	2.172.500	2.389.750	2.628.750
2.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*)	50	1.480.000	—	—	—	—
3.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	250	6.585.000	1.646.250	1.646.250	1.646.250	1.646.250
4.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	300	10.380.000	2.595.000	2.595.000	2.595.000	2.595.000
5.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	700	2.105.000	526.250	526.250	526.250	526.250
6.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	2.100	8.900.000	2.225.000	2.225.000	2.225.000	2.225.000
7.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	8.195.000	2.048.750	2.048.750	2.048.750	2.048.750
8.	Colecția Legislația României	4	2.070.000	517.500	569.250	626.150	688.750
9.	Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	12	3.450.000	862.500	948.750	1.043.600	1.147.950
10.	Repertoriul actelor normative	1	520.000	—	—	—	—
11.	Decizii ale Curții Constituționale	1	390.000	—	—	—	—
12.	Ediții trilingve	12	2.075.000	—	—	—	—

*) Cu excepția numerelor bis în care se publică acte cu un volum extins și care interesează doar un număr restrâns de utilizatori.

Publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ menționate la punctele 1–7 sunt purtătoare de T.V.A. în cotă de 19%, iar cele menționate la punctele 8–12 sunt scutite de T.V.A.

Pentru siguranța clienților, abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următorii difuzori:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ“ — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, str. Hristo Botev nr. 6 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 772.66.87; 0745.133.712)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr.202A (telefon/fax: 212.73.54)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, bd. Nicolae Grigorescu nr. 29A, bl. N22, ap. 38 (telefon/fax: 340.31.09)
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, str. Banul Udrea nr. 10, (telefon/fax: 411.91.79)
- ◆ CURIER PRESS — S.R.L. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96)
- ◆ ELIDA — S.R.L. — Brașov, str. Bisericii Române nr. 92 (telefon/fax: 0268/47.74.64)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36 (telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro